

Hieronder volgen uit de Sidrac alle eenentwintig vragen die op pagina 110 van Wereld in woorden opgesomd worden, inclusief de complete antwoorden. Sidrac blijkt inderdaad een 'allesweter'.

De koning [koning Boctus van Bactrië] vraagt: 'Hoe komt het dat dieren soms dol worden?'

Sidrac antwoordt: 'Op de 27ste dag van de maand juni verschijnt er bij zonsopgang een ster aan de hemel die daar de gehele dag én de nacht erna blijft staan. Dieren die deze ster dan zien, of die het spiegelbeeld ervan in het water zien, worden dol. Wie er door zo'n dier gebeten wordt, of het nu een mens is of een ander dier, wordt eveneens dol. Zo iemand moet goed uitkijken dat hij niet in de buurt komt van rattenpis, en als ze al aan de dood ontkomen, moeten ze veertig dagen lang geen zwaar te verteren voedsel gebruiken, geen groenten, geen vlees, geen vis, geen wijn en ook geen grof, ongezond brood. Tot aan het einde van deze periode van veertig dagen moeten ze ervoor zorgen alle nachten te slapen zonder wakker te worden. En voor het geval dat de dolheid een mens zó zeer heeft aangetast dat hij er niet van kan genezen maar er ook niet aan sterft, en de pijn en de martelingen steeds heviger worden en hij andere mensen gaat bijten, dan moet men een zak nemen en die vullen met fijne as en vervolgens boven hem uitschudden, of het nu om een mens of om een dier gaat. Dan zal hij onmiddellijk sterven en bevrijd zijn van zijn helse pijn, terwijl zijn medemensen ook van hem bevrijd zijn. Want zijn beet kan heel veel mensen en dieren schade toebrengen.'

De koning vraagt: 'Hoe komt het dat je de wind wel kunt voelen maar niet kunt zien?'

Sidrac antwoordt: 'De wind is als de almachtige God, en daarom voelt men hem en ziet men er niets van. Want alles op aarde voelt Gods aanwezigheid, en niets kan er leven zonder God; precies zo is het met de wind. Alle schepselen voelen de wind maar niemand kan hem zien, want de wind is slechts geest, terwijl dingen die je wel kunt voelen sterfelijk zijn. Als je een levend schepsel in een huis zou zetten, of op een andere plek waar van geen enkele kant ook maar een zuchtje wind kon komen, dan zou dat schepsel niet kunnen leven van alle dingen die het kon zien. En zo is het met alle levende schepsels: als zij geen wind voelden, zouden ze sterven.'

De koning vraagt: 'Waarom is de zee zout?'

Sidrac antwoordt de koning: 'De zee is zout doordat haar water stilstaat en doordat de hitte van de zon voortdurend op haar brandt. Die hitte kan zij immers niet ontvluchten. Op de bodem van de zee bevinden zich ook veel bergen, die zuur, bitter en zout zijn. Door die zoutheid en bitterheid wordt al het water bitter en zout, ook dat van zoetwaterbronnen die in de zee uitmonden. God heeft het precies zo beschikt als het zijn moet, want als dat stilstaande zeewater zoet zou zijn, zouden de vervuiling en de stank zo groot zijn dat er om die stank geen vissen in de zee zouden kunnen leven.'

De koning vraagt: 'Waar komt de hagel vandaan?'

Sidrac antwoordt de koning: 'Die ontstaat uit water en door de extreme koude in de lucht. Hoe ijler een wolk is en hoe hoger hij zich in de lucht bevindt, des te harder vriest het in die

wolk. Want als de wolk dikker zou zijn, is het erbinnen warmer en dan zou het er niet zo hard vriezen als in de ijlere wolk, precies zoals een groot stuk ijzer meer warmte kan vasthouden dan een klein stuk. Hoe dikker een voorwerp is, hoe sterker en sneller het vuur zich erin verzamelt. Zo is het ook met de lucht: hoe compacter die is, hoe meer hij verwarmt en hoe minder hij afkoelt. En als de lucht ijl is, bevriest hij sneller. En als de wind de lucht dan opjaagt en uiteen waait, valt het bevroren water op de aarde, en zo ontstaat hagel.'

De koning vraagt: 'Hoe kan het dat water helemaal van onder af aan opborrelt op de top van een hoge berg?'

Sidrac antwoordt de koning: 'De aarde heeft veel aderen, net als het menselijk lichaam. Indien nu een mens een aderlating zou doen boven op zijn hoofd, dan zou het bloed er daar uitkomen. Precies zo is het met het water binnen in de aarde, want dat gaat dwars door de aarde heen, omlaag en omhoog. En daar waar het een ader vindt, en zachte grond, daar wordt het naar boven gestuwd.'

De koning vraagt: 'Hoe konden kleine diertjes en insecten eigenlijk over de gehele aarde verspreid raken?'

Sidrac antwoordt: 'Die zijn over de gehele wereld verspreid door de wind, die ze van het ene land naar het andere heeft gedragen. In die tijd aten viervoeters en vogels elkaar, volgens Gods gebod, nog niet op vóóordat ze over de gehele wereld verspreid waren. Pas toen dat gebeurd was, begonnen ze elkaar op te eten; voor die tijd leefden ze van de vruchten van het aardrijk.'

De koning vraagt: 'Waar komen parels en robijnen vandaan?'

Sidrac antwoordt de koning: 'Er is een zee die de Zwarte Zee heet, en in die zee leven heel veel schelpen, die altijd twee aan twee aan elkaar vastzitten en geopend op het water drijven. Dan valt er regen uit de lucht en vallen er druppels in die schelpen, die zich vervolgens, omdat God dat zo beschikt heeft, sluiten en naar de zeebodem zinken, waar ze wel honderd jaar of nog meer blijven liggen. Na die honderd jaar halen de mensen die in die streken wonen ze naar boven van de zeebodem. Ze bedekken dan hun hele hoofd met de blaas van een os, en zo kunnen ze daarbinnen adem halen om langer onder water te kunnen blijven. Die blaas maken ze bovendien eerst helemaal zwart met inkt, waardoor de vissen bang worden. Als ze de schelpen naar boven halen, vinden ze binnenin parels in de vorm van een stuk vlees, dat zodra het aan de lucht wordt blootgesteld net zo hard wordt als een parel. Wanneer men ze te vroeg naar boven haalt, stinken ze als een dood beest en zijn ze helemaal niets waard. Robijnen worden ook in zulke schelpen gevonden, maar dan in grote zoetwaterschelpen. Die groeien uit hagel dat in de schelpen valt. Die klappen dan dicht, zakken naar de bodem en blijven daar 200 of 300 jaar liggen. Dan worden ze gevonden. Zij stinken ook als men ze te vroeg opent, en zijn dan net als parels niets waard. Denk nu niet dat er uit alle regen en hagel parels en robijnen groeien. Er groeien alleen parels uit regen die op de eerste dag van de omloop van de maan in juni in de schelpen valt; dat gebeurt dus maar heel zelden. Hagel die in zoetwaterschelpen valt op de dertiende dag van de maan, als die

zich in het teken van de Kreeft bevindt, groeit uit tot robijnen; dat komt nog veel minder vaak voor dan bij parels.’

De koning vraagt: ‘Waarom drinken jachtvogels niet?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘Die drinken niet omdat ze veel hoger vliegen dan andere vogels en altijd in de koude lucht verblijven. Bovendien drinken ze van nature niet veel. De enkele keer dat ze drinken is wanneer ze in de rui zijn.’

De koning vraagt: ‘Toen God Adam schiep, hoe oud maakte Hij hem toen?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘God schiep Adam aanvankelijk jong, net als een engel, omdat Adam en zijn nageslacht bestemd waren om in de schare der engelen te verkeren. Maar zodra Adam en Eva in zonden waren vervallen, werden ze uit het paradijs verdreven. Toen ging hun haar groeien en kregen ze de gestalten van dertig-jarigen.’

De koning vraagt: ‘Waar komt zuchten vandaan?’

Sidrac antwoordt: ‘Zuchten wordt door tweeërlei zaken veroorzaakt: ten eerste wanneer het bloed de lucht verhit en wanneer die lucht vervolgens het hart omvat. Dan wordt het hart bezwaard met die lucht, en dan zucht het. Door dat zuchten bevrijdt het hart zich van die lucht. Ten tweede: wanneer het hart bedroefd is, en treurig. Dan komen de lichaamsvochten in het gehele lichaam in beweging en veroorzaken een grote hitte in het hart, een hitte die zo groot is dat het hart het niet kan verdragen. Dan moet het zich ontladen van die hitte door diep te zuchten want anders zou het de last niet kunnen dragen.’

De koning vraagt: ‘Een mens die doof en stom geboren is, die niet kan spreken en ook niets kan horen, welke taal hoort die in zijn hart?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘Een mens die doof en stom geboren wordt, die denkt in en hoort in zijn hart de taal van zijn eerste vader: Adam. En diens taal was het Hebreeuws. Hij trekt naar de natuur van de vader uit wie hij is voortgekomen. Het is net alsof je de vrucht van een bepaalde boom zou nemen en daarop een zaadje zou planten. Dat zaadje zou vervolgens een boom worden en vruchten dragen die precies dezelfde waren als de vruchten van de boom waar dat zaadje vandaan is gekomen. Wat je dus ook zou planten van die ene boom, het zou altijd hetzelfde blijven, van het ene op het andere geslacht, en altijd dezelfde smaak blijven houden. Maar als je op diezelfde boom een ent zou plaatsen, afkomstig van een andere boom, dan zou de vrucht van zo’n ent de vorm hebben van de vrucht van de boom waarvan de ent was genomen. Onze eerste vader, Adam, sprak Hebreeuws. Als je een kind van veertig dagen oud, of nog een beetje jonger, op een plaats zou brengen waar het niemand zag en niemand hoorde spreken, maar als je dat kind verder wel alles gaf wat het nodig had, zonder tegen hem te spreken, dan zou dat kind als het eenmaal de leeftijd bereikt had waarop het ging praten, niets anders spreken dan de taal van zijn eerste vader. Want daar trekt zijn natuur naar.’

De koning vraagt: ‘Waar gaat het vuur heen als het geblust wordt of gedoofd?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘Het vuur komt van de zon en als het geblust wordt, keert het weer terug naar de zon. Precies zoals wij zien hoe de zon haar omloop doet – terwijl het ons toch lijkt of zij stilstaat – en haar warmte en licht over de aarde verspreidt en tegelijkertijd niets van die warmte verliest, is het met het vuur. Als dat geblust wordt, gaat het weer naar waar het vandaan gekomen is en verenigt het zich met de zon, want al het vuur op aarde komt van de zon en gaat weer terug naar de zon.’

De koning vraagt: ‘Bestaan er mensen in de wereld die andere mensen eten?’

Sidrac antwoordt: ‘Er bestaan mensen genoeg in de wereld die hun medemensen op een schandelijke, valse en trouweloze manier opeten. Dat moet u niet begrijpen alsof ze [letterlijk] het vlees van die mensen zouden eten, maar wie iets ten onrechte van een ander afneemt, die ‘eet zijn vlees’. Want zo iemand neemt de ander het bezit af dat die ander met arbeid en in het zweet zijns aanschijns verdiend heeft en waarmee hij zijn lichaam moet voeden en onderhouden gedurende de tijd dat hij op aarde is. Er bestaat nog een andere manier van mensen-eten, want iemand die kwaadspreekt van een ander en die hem bij anderen te schande maakt met zijn valse praatjes, die doet net zoveel kwaad als wanneer hij het vlees van zijn medemens zou eten. En wie een ander zou doden uit eigenbelang, hem was het beter dat men zijn vlees zou eten. En zo eet de ene mens de andere.’

De koning vraagt: ‘Als iemand een visgraat heeft ingeslikt, of iets stekelachtigs, en dat blijft hem in zijn keel steken en het kan niet meer naar boven of naar beneden, hoe kun je dat er dan uitkrijgen?’

Sidrac antwoordt: ‘Op twee manieren: door zoveel mogelijk water en brood tegelijk door te slikken als men kan; en als het hierdoor niet verdwijnt, moet je een stuk vlees nemen en daar een kort, stevig draadje aan vastbinden. Dat stukje vlees moet zo iemand dan een keer of twee, drie door zijn mond laten rondgaan en het dan in zijn geheel doorslikken zonder erop te kauwen. Het draadje moet stevig vastgehouden worden. Als het graatje dan omlaag gaat, kan men het een met het ander doorslikken; als het brokje vlees naar beneden gaat langs de graat, dan moet men het brokje weer omhoogtrekken aan het draadje en dan neemt dat de graat onderweg mee en zullen vlees én graat met kracht uitgespuugd worden. Als de draad breekt moet men de poging herhalen.’

De koning vraagt: ‘Waar komen dromen en visioenen vandaan?’

Sidrac antwoordt: ‘Soms komen die van God, als Hij wil laten zien dat er iets gaat gebeuren; soms van de duivel, als die [de mens] iets slechts wil ingeven; soms door de vuchten in het menselijk lichaam die met het hart in aanraking komen; soms wanneer het lichaam oververzadigd is door te veel eten en drinken; soms door dingen die men gezien of gedaan heeft, of omdat men overdag of ’s nachts aan het piekeren is.’

De koning vraagt: ‘Zal er altijd oorlog zijn in de wereld?’

Sidrac antwoordt: ‘Er zal altijd oorlog zijn in de wereld. Het zal nooit vrede zijn, maar altijd oorlog, groot of klein. Want als er eeuwig vrede zou zijn op de wereld, dan was dat geen ‘wereld’ meer, maar een paradijs of een hemel. Want in hemel heerst altijd vrede. Omdat de wereld wereld is, zal er altijd oorlog zijn. Er zijn twee soorten oorlog: de een is geestelijk, en dat is oorlog aangericht door de boze geest, die voortdurend strijd voert tegen rechtschapen mensen om hen te bedriegen en tot zonden te verleiden. De tweede soort oorlog is lichamenlijk, dat wil zeggen: strijd van de ene mens tegen de andere. En dat zal eeuwig zo blijven, tot het einde van de wereld, en dat is altijd zo geweest.’

De koning vraagt: ‘Wat zijn de grootste oorzaken van haat in de wereld?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘De grootst mogelijke bronnen van haat zijn het geloof, de macht en vrouwen. Als de ene mens een bepaald geloof aanhangt – ook al is dat een slecht geloof – en een ander mens keurt dat geloof af, dan zal die eerste mens in woede ontsteken. Hij voelt een intense haat tegen degene die zijn God lastert en kwaad van Hem spreekt, zijn God die hij liefheeft boven al het andere op aarde. De tweede bron van haat wordt gevormd door machthebbers die de mens zijn bezittingen willen afnemen. Dit veroorzaakt grote haat en woede. De derde oorzaak zijn de vrouwen, of andere zaken die men bemint terwijl een ander die wil afpakken. Zo iemand haat je ook, je kunt hem niet uitstaan. Dit alles, en nog heel veel meer, zijn de oorzaken van haat in de wereld.’

De koning vraagt: ‘Hoe komt het dat sommige jonge mannen kaal zijn, en sommige oude mannen niet?’

Sidrac antwoordt: ‘Dat jonge mannen [soms] eerder kaal worden dan oudere heeft verband met de loop van de maan. Want op het moment dat zij geboren werden, stond de maan in het teken van Vissen, en dat teken heeft de natuur van water: helder en vochtig, alles verfrissend. Overeenkomstig hiermee worden alle kinderen die geboren worden bij wassende maan in dit teken eerder kaal dan anderen. Bij volle maan in dit teken worden dan-geboren kinderen nog kaler dan anderen, en zij die geboren worden bij afnemende maan het allerkaalst. Maar er is nog een oorzaak dat mannen kaal zijn, en dat is de warmte van hun hoofd.’

De koning vraagt: ‘Waardoor is de ene mens blondere dan de ander?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘Dat mensen blond zijn, wordt bepaald door het tijdstip van hun geboorte. Als de zon in het teken van de Leeuw staat zullen alle kinderen die dan geboren worden een hete complexie hebben, en daardoor ook een hetere maag dan de anderen. Die hitte stijgt op naar de hersenen, verwarmt daar het hoofd, verbrandt de haarwortels en zo wordt het haar blond. Het teken dat Leeuw genoemd wordt, is heet van aard. Als de zon dit teken doorloopt, verhit zij de gehele wereld. Eenieder die geboren wordt in dit teken is blond, om boven genoemde redenen, de een weliswaar mee dan de ander, al naar gelang het tijdstip waarop de zon in dit teken staat: begin, midden of einde.’

De koning vraagt: ‘Wat is het zwaarste ambacht ter wereld?’

Sidrac antwoordt: ‘De schrijfkunst is het moeilijkste ambacht ter wereld, en bovendien het meest verfijnde en diepzinnige, en het hoogst in aanzien staande. Ze is heer en meester over alle andere ambachten en kunsten. We spreken van ‘ambacht’ omdat mensen met hun handen en het werk dat die handen doen in hun levensonderhoud voorzien. De schrijfkunst vraagt de meeste inspanning en is het vermoeiendste vak dat bestaat. Bij het uitoefenen van ieder ander vak kan de mens spreken en lachen, eten of drinken, luisteren, zwijgen of zingen. Maar bij de schrijfkunst kan dat niet. Die zet alle ledematen aan het werk, het lichaam, de ogen, de hersenen en de lendenen. Iemand die schrijft kan niet aan andere zaken denken, niets anders zien, niet lachen, spreken of luisteren, alleen wanneer dat alles te maken heeft met wat hij aan het schrijven is. Wie niet kan schrijven weet niet hoeveel moeite het kost. Het is een vak dat meer arbeid vereist dan welk ander vak dan ook.’

De koning vraagt: ‘De wereld bestaat bij woorden, gewassen en stenen. Wat is dan het beste woord, het beste gewas en de beste steen?’

Sidrac antwoordt de koning: ‘God heeft aan drie dingen meer krachtige eigenschappen gegeven dan aan alle andere zaken in de wereld want die drie dingen behoren heel speciaal de wereld toe; zonder die drie zou de wereld niet kunnen voortbestaan. Als eerste zijn daar de woorden, waarmee de mensen hun Schepper aanbidden en loven. Er kunnen geen betere woorden dan deze uit mensenmonden komen. De edelste gewassen in de wereld zijn die waarvan de mens leeft en die het gezondst zijn voor zijn lichaam: tarwe en andere granen. Want die hebben wij het meest nodig. We zouden er maar moeilijk zonder kunnen. Graan houdt ons beter in leven dan enig ander voedingsmiddel in de wereld. Daarom noemen wij het graan het edelste gewas ter wereld. Er bestaan talloze kostbare en waardevolle stenen, maar over de goede eigenschappen daarvan zullen we het nu niet hebben. Er is slechts één steen die de mens niet zou kunnen missen, en dat is de steen die het koren maalt. Die dient alle mensen, de gehele wereld heeft die steen nodig. En daarom is dat de meest waardevolle en meest onmisbare steen die er bestaat.’